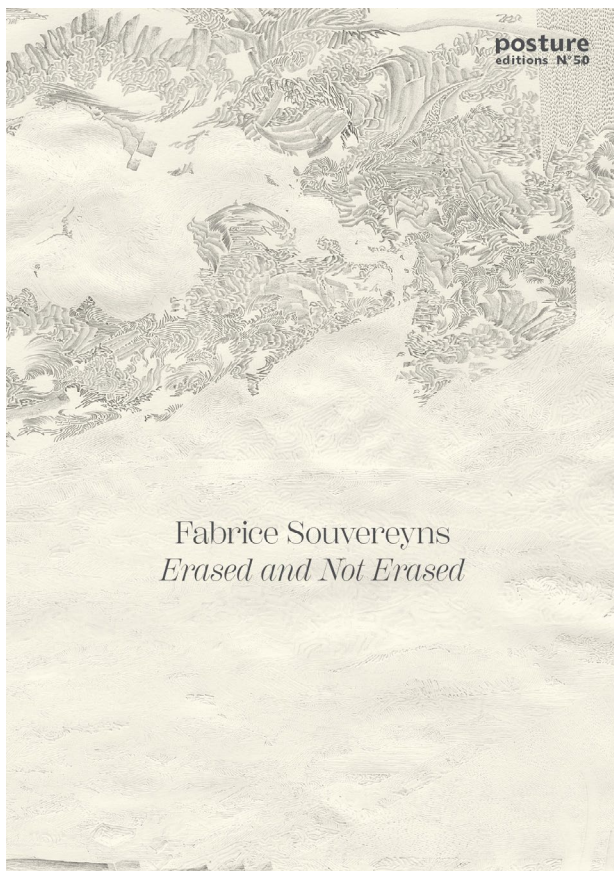

Fabrice Souvereyns 'Erased and Not Erased'

Armed with pencil, eraser and box cutter, the artist Fabrice Souvereyns (b. 1995) creates a detailed world based on intense observations and perceptions.

Souvereyns's young oeuvre draws inspiration from the physical world, from fauna and flora and from what is visible to humankind in the skies. In addition, more 'invisible' themes also play a substantial role in the work. The influence of, for example, science cannot be denied, while art history also serves as inspiration for the artist's eccentric plant world.

While working, he is guided by spontaneity, yet the drawings are not simply the result of automatism. Each movement, whether adding or omitting, leaves a unique trace and is a deliberate choice by the artist.

Posture Editions N° 50

text: Barbara De Coninck,
Filip Luyckx

language: English / Dutch
book release: April 2023

price: € 40,00
ISBN 978 94 9126 255 5

size: 297 x 210 mm
volume: 256 pages
soft cover, swiss binding

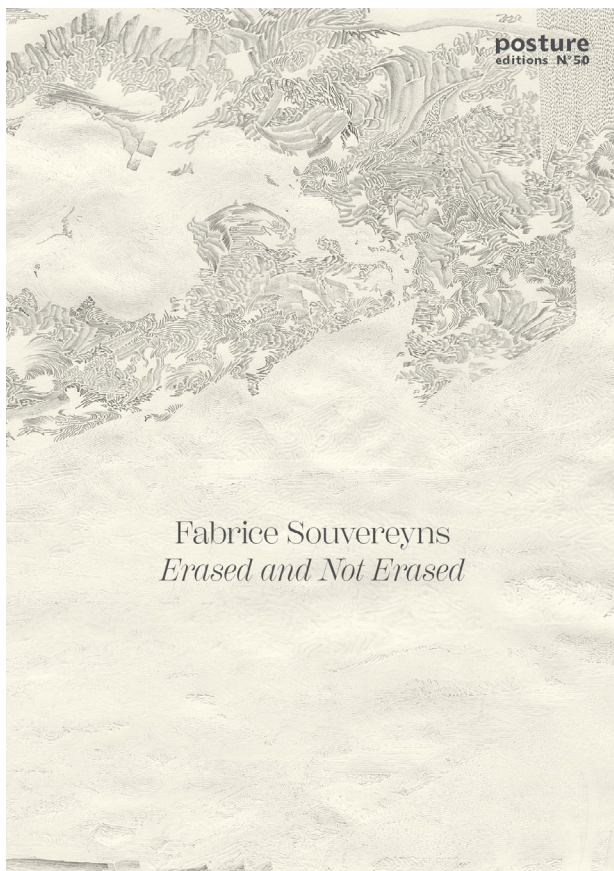
Fabrice Souvereyns is the winner of 'Input/Output 2021-22', biennial competition/exhibition organised by Cultuurcentrum Brugge.

www.fabricsouvereyns.com
www.hopstreet.be

Posture Editions N° 50 brings together these diverse landscapes and functions as a first retrospective work of the young artist. This Swiss-bound book counts 256 pages and has delicate shades of grey in between 60 pencil drawings by Fabrice.

Fabrice Souvereyns 'Erased and Not Erased'

Gewapend met potlood, gum en cutter creëert de kunstenaar Fabrice Souvereyns (1995) een gedetailleerde wereld op basis van intense observaties en waarnemingen.

Het jonge oeuvre van Souvereyns put inspiratie uit de fysieke wereld, uit fauna en flora en uit wat voor de mens zichtbaar is in de lucht. Daarnaast spelen ook meer 'onzichtbare' thema's een substantiële rol in het werk. De invloed van bijvoorbeeld de wetenschap kan niet worden ontkend, terwijl ook de kunstgeschiedenis als inspiratiebron dient voor de excentrieke plantenwereld van de kunstenaar.

Tijdens het werken laat hij zich leiden door spontaniteit, maar toch zijn de tekeningen niet zomaar het resultaat van automatisme. Elke beweging, toevoegen of weglaten, laat een uniek spoor na en is een bewuste keuze van de kunstenaar.

Posture Editions N° 50

tekst: Barbara De Coninck,
Filip Luyckx

taal: English / Dutch

boekvoorstelling: April 2023

prijs: € 40,00

ISBN 978 94 9126 255 5

formaat: 297 x 210 mm

volume: 256 pagina's

softcover, Zwitserse belijming

Fabrice Souvereyns is de winnaar van 'Input/Output 2021-22', tweejaarlijkse wedstrijd/tenoonstelling georganiseerd door Cultuurcentrum Brugge.

www.fabricsouvereyns.com

Posture Editions N° 50 brengt deze uiteenlopende landschappen samen en fungeert als een eerste retrospectief werk van de jonge kunstenaar. Dit boek met Zwitserse binding telt 256 pagina's en wisselt delicate grijs tinten af met 60 potloodtekeningen van Fabrice.

p. 224

p. 81

pp. 212-213

aandoenlijk. Ze boeiden me zo dat ik het uiteindelijk aandurfde om ze op de eigenlijke tekening, aan de voorkant van het blad, een plaats te geven.
Toch is het overduidelijk het potlood dat in de tekening de hoofdrol speelt. De collagestukjes bevinden zich tenslotte slechts in de periferie. Ze vormen zeker niet het hoofdonderwerp en zijn niet al te opvallend in het beeld aanwezig. Ze missen niettemin allerminst agency. In het werk Not erased, parallel universe bestaan de opgeleefde elementen uit zeven piepkleine halve cirkels die als een soort dierenriem minstens de titel van het werk versieren. Not erased, snakes is met zijn minuscule blaadjes en slangen misschien de evocatie van een paradijselijke levensboom. De drie halve microcirkels in het werk Not erased, de twist situeren zich, met een knipoog naar de titel, inderdaad als waterrijes voorbij de rand, links bovenaan het blad.

III. Elke plant vereist een specifieke behandeling

Het motief in het oeuvre van Souvereys houdt het midden tussen abstractie en figuratie en verdient meer uitgebreid onderzoek. Zonder al te veel nuance kunnen we opmerken dat de tekenaar de organische natuur rijkelijk bedient. In de tekeningen wemelt het van vegetale elementen, uitgestrooid als madelieven op het land. Ze lijken te drummen voor een plekje binnen een gespannen ornamentiek. Tijdens ons gesprek haalt Souvereys afwisselend golven, wolken, rotspartijen, vuur, bomen, rookstructuren en cirkels aan als structurerende elementen in zijn werk. De natuur inspireert hem zichtbaar meer dan culturele fenomenen. In zijn handen is de natuur een omgevallen boekenkast. Zijn verzonnen arcadische landschappen bevatten zeldzame echo's van Van Goghiaanse elementen (bijvoorbeeld diens cipressen en zonnen in De Sterrennacht, 1889) of van Japanse prenten (bijvoorbeeld de houtsnede Late Autumn at Sumida Village, 1922, van Takashi Itō). Souvereys' landschappen bezitten echter vooral persoonlijkheid. Ze blaken van subjectiviteit. Ze bezitten bovendien de roldigheid - de onaanstastbaarheid en onafsluisbaarheid - van een ecosysteem. Ik wil weten van Fabrice of hij ooit een herbarium bezat; of hij zich tijdens zijn jeugd speciaal interesseerde voor botanica. Souvereys' eerste baantjes speelden zich af bij een gajbesenkekerij en bij een verdeelcentrum van tuin- en kamerplanten. Misschien heeft dat er iets mee te maken. Dat moet wel. In de keukerij kwam ik elke minuut in contact met een andere levende plant. Daar is ontgensprekelijk een zekere vorm van liefde mes gemeend. Als kind hielp ik thuis trouwens al met het onderhoud van de tuin die door mijn vader met

Vincent Van Gogh, The Starry Night, 1889, Olieverf op doek, 24 x 32 cm, Museum of Modern Art, New York

Itō Takashi, Late Autumn at Sumida Village, 1922, Houtsnede, 25,6 x 38,9 cm, Collectie Scholten

246

grote toewijding was aangelegd. Elke plant vereiste een specifieke behandeling.
In de tekeningen van Souvereys komen occasioneel dieren voor. Zo bewegen zich in het werk Not erased, snakes piepkleine slangen. In de bladen Not erased, untitled en Not erased, attraction and miscommunications herkennen we vlinders. Diep in de tekening Not erased, dear zit warempel een hert verstopt (Engels: deer!); in Our Sunday call een zangvogel. Misschien is de vogel het motief waarmee ik naar mezelf refereer, bekennt Fabrice eensklaps. De vogel zou mijn alter ego kunnen zijn. Vaak betreft het een kleine zanger zoals de huis-mus die venigijng op zoek gaat naar voedsel en zich onopvallend in het sociale gebeuren beweegt. Tegelijk houdt hij de mensheid en de ruimtelijke omgeving in het vizier. In mijn tekeningen is hij de figuur die terugkijkt en de toeschouwer aankijkt - als maker. De vogel wordt bij voorkeur als negatief uitgebeeld - erased. Anderzijds bestaan er ook tekeningen waarin zijn silhouet roldig is achtergebleven, al is het weinig expliciet. De vogels worden gewoonlijk dermate omringd door andere lijnen dat ze opgaan in het werk. Er zijn wel meer dieren die in de tekeningen rondzwerfen.
Dieren zitten dus vaak verstopt in de tekeningen, een proces waarvan Souvereys overtuigend uitlegt dat dit soms vanzelf gebeurt. Kunst is een grote speeldoos. Hier is natuurlijk de volledige vrijheid die ik mijzelf permitteer aan de orde. In de tekening kan ik mijn gevoelens en herinneringen kwijt. Erengoed breng ik er fragmenten van zaken die ik ergens heb opgepikt in onder- zaken waar ik tegenaan loop tijdens mijn wandelingen. De tekening slorpt elementen op van ervaringen. Dat is de tover van de creatie: niets houdt mij tegen. Niets dwingt mij om iets te doen. Alles is mogelijk.
In de tekenkunst van Souvereys ontbreekt de mens, in zijn lichamenlijkheid én in zijn culturele productie. Dat maakt het oeuvre van deze wonderlijke hoogreligie ook zo raadselachtig en onbestemd. Het werk Not erased, parallel universe is vrij uitzonderlijk. Ik meen er een soort omgevallen bloemenzus in te hebben herkend. In dit culturele motief speelt de vraag naar de tijd: staren we in het verleden, in de toekomst of in een verstaende tijd? De mens is voor mijn praktijk als het ware onontgonnen terrein. Zijn aanwezigheid zou een totaal verschillende vraagstelling impliceren: wie is die persoon, wat is zijn rol in het werk? Bovendien, hoe representeer ik de structuur van huid? Ik voel me vandaag door en door vrij in de weergave van dierlijke vachten, schubben en veren. Of de menselijke figuur in de toekomst voorwerp van onderzoek wordt, betwijfel ik. Mijn thema is het landschap - hoe je je daar als toeschouwer toe verhoudt en in begeeft. Het gaat me erom een sfeer te creëren en de kijker te omringen met natuur.

p. 81
pp. 28-29
pp. 84-85
pp. 188-189
pp. 76-77

p. 224

247

